

Mål C-352/08

Modehuis A. Zwijnenburg BV

mot

Staatssecretaris van Financiën

(begäran om förhandsavgörande
från Hoge Raad der Nederlanden)

”Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 90/434/EEG — Gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater — Artikel 11.1 a — Fråga om artikeln är tillämplig på en skatt på överlåtelse”

Förslag till avgörande av generaladvokat J. Kokott föredraget den 16 juli 2009 I - 4306
Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 maj 2010 I - 4321

Sammanfattning av domen

1. *Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet — Tolkning begärd på grund av att en unionsrättslig bestämmelse som gjorts tillämplig genom nationell rätt är tillämplig på en inhemsk situation — Behörighet att tillhandahålla denna tolkning (Artikel 267 FEUF)*
2. *Tillnärmning av lagstiftning — Gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater — Direktiv 90/434 — Transaktioner som företas i skatteflyktssyfte eller skatteundandragande syfte (Rådets direktiv 90/434, artikel 11.1 a)*

1. När en nationell lagstiftning för att lösa problem i rent interna situationer anpassas till den lösning som har valts i gemenskapsrätten – för att bland annat undvika att inhemska medborgare diskrimineras eller att det uppstår eventuella snedvridningar av konkurrensen, – föreligger det ett bestämt gemenskapsrättsligt intresse av att de bestämmelser eller begrepp som har hämtats från gemenskapsrätten blir tolkade på ett enhetligt sätt, oberoende av under vilka omständigheter de skall tillämpas, för att undvika att det i framtiden förekommer tolkningar som skiljer sig åt.

Det är nämligen bara undantagsvis och i särskilda fall som medlemsstaterna enligt den artikeln kan underlåta att helt eller delvis tillämpa bestämmelserna i nämnda direktiv eller återkalla förmånen av dessa. Artikel 11.1 a i direktiv 90/434 ska följaktligen i egenskap av undantagsbestämmelse tolkas restriktivt med beaktande av dess lydelse, dess ändamål och dess sammanhang. Om dessa skäl är för handen är presumtionen för att det är fråga om skatteflykt eller undandragande av skatt inte tillämplig. Bestämmelsen är således klart avgränsad till bolagsfusioner och andra omorganisationstransaktioner i samband med dessa, och den är endast tillämplig på skatt som tas ut på grund av dessa transaktioner.

(se punkt 33)

2. Artikel 11.1 a i direktiv 90/434 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater ska tolkas så, att en tillämpning av de förmånliga bestämmelser som införts genom direktivet inte får förvägras en skattskyldig person som har för avsikt att genom ett rättsligt upplägg, som inkluderar en företagsfusion, förhindra att en sådan skatt som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, det vill säga en skatt på överlåtelser, tas ut.

Införandet av direktiv 90/434 innebär inte heller någon fullständig harmonisering av de skatter som kan tas ut vid en fusion eller annan liknande transaktion mellan bolag i olika medlemsstater. Genom införandet av skattebestämmelser som är neutrala ur konkurrenssynpunkt begränsas detta direktiv till åtgärdandet av vissa skattemässiga olägenheter som hänger samman med gränsöverskridande företagsomstruktureringar. Härav följer att endast de skatter som uttryckligen avses i direktiv 90/434 får omfattas av de förmånliga system som inrättats genom direktivet, och det är följaktligen dessa som kan omfattas av tillämpningsområdet för det undantag som föreskrivs i artikel 11.1 a i direktivet. Eftersom det inte finns något i nämnda direktiv som skulle

kunna leda till slutsatsen att avsikten med detta har varit att utsträcka dessa förmånliga system till att även omfatta andra skatter, såsom en skatt som tas ut på förvärv av fast egendom belägen inom landet, ska dessa anses tillhöra medlemsstaternas befogenhet på skatteområdet, och möjligheten att utnyttja de förmånliga system som inrättats genom direktiv 90/434 ska inte vägras, med tillämpning av artikel 11.1 a däri, för att kompensera utebliven betalning av en

skatt för vilken beskattningsunderlag och skattesats med nödvändighet avviker från dem som är tillämpliga vid bolagsfusioner och andra omorganisationstransaktioner som har samband med dem.

(se punkterna 45–47, 49, 50, 52–54 och 56 samt domslutet)